

Dyrup Kirke 40 år – En levende kirke

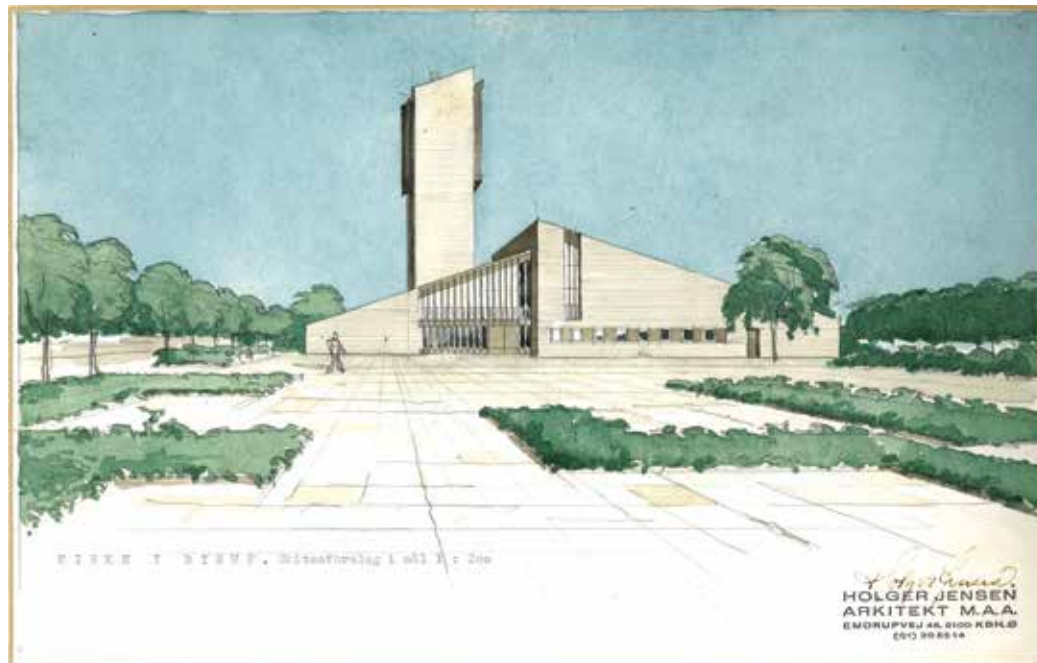
Arkitekten bag Dyrup Kirke

Denne fine akvarel hænger i Dyrup Kirkes centerrum. Den er lavet af kirkens arkitekt Holger Jensen (1918-2004), som er den danske arkitekt, der i nyere tid har fået bygget flest kirker, i alt 49.

Dyrup Kirke er en centerkirke, hvilket vil sige, at alt er under samme tag. Fra centerrummet er der adgang til kirkerummet, menighedssal, konfirmandlokale, dåbslokale, køkken og gang med kontorer. Menighedssalen kan inddrages i kirkerummet, og menighedssalen kan også slås sammen med konfirmandlokalet. Denne fleksibilitet er sammen med funktionalitet og enkelthed kendetegnende for Holger Jensens kirker. Hensigten er, at kirken skal være et hus for

menighedens fællesskab. Inspirationen til udformningen af sine kirker fik Holger Jensen i USA i 1951, hvor han mødte den toneangivende arkitekt Frank Lloyd Wright og den amerikanske fascination af japansk arkitektur med dens enkelthed. Alle Holger Jensens kirker er opført af mursten og med meget brug af træ i kirkerummet, nogle er pyramide- eller cylinderformede, andre er inspireret af en vikingehal eller af japanske pagoder.

Holger Jensen sagde selv, at de brugsmæssige og arkitektoniske hensyn bør gå forud for symbolske og teologiske overvejelser. En kirke skal være "helt frigjort fra alle ambitioner i retning af at skulle virke ved sit særpræg, originalitet eller størrelse".

En kirke i forandring

- 1963 Det daværende Sanderum Sogneråd udarbejder planer om at bygge en kirke i Dyrupområdet, og grunden på Tranehøjen udpeges.
- 1973 Odense Kommune giver tilladelse til byggeriet.
- 1976 Gartner Alfred Pedersen, Bellinge, køber grunden.
- 1977 Kirkeministeriet giver grønt lys, og en arkitekt-konkurrence udskrives.
- 1982 Arkitektfirmaet Holger Jensen vinder opgaven.
- 1983 Holger Jensens projekt bliver endeligt godkendt.
- 1984 Den 12. november tages første spadestik.
- 1985 Den 22. maj nedlægges grundstenen.
- 1986 Den 5. oktober indvies Dyrup Kirke. Samtidig indmures tre munkesten fra moderkirken i Sanderum i kirkens tårnmur. Bag de tre sten ligger en "tidskapsel".
- 1989 Kirkedistriktet Dyrup bliver udskilt fra Sanderum som selvstændigt sogn.
- 1999 Ved stormen i december beskadiges kirkens tag.
- 2003 Kirken får nyt zinktag, og af sikkerhedshensyn lukkes kirkens tårn af.
- 2020 Kirken gennemgår en større renovering, herunder ovenlysvinduer i Store sal, gulvbelægning i Lille sal og indsætningen af kunstværket "Livstræet" af Sonia Brandes, der nu skal stabilisere tårnet.

April 2000

December 2003

2020

Livstræet af Sonia Brandes

I forbindelse med en ombygning af kirken i 2019-20 erstattede vi en stor betonvæg i tårnet med perforerede jernplader udskåret efter et motiv udført i papir af Sonia Brandes.

Sonia Brandes er en kendt papirklipper. Vi kontaktede hende, da vores arkitekt foreslog hende som en kunstner, der tidligere har arbejdet med kirkeudsmykning.

Sonia besøgte kirken flere gange og gik så hjem og lavede skitser. I august 2020 præsenterede hun Menighedsrådet for sin skitse.

Udsmykningen i Dyrup Kirkes kirketårn går fra gulv til loft 8,5 meter. Det er ikke muligt at se hele kunstværket i sin helhed på én gang. Forskellige dele vil kunne ses fra forskellige steder i kirken. Sonia har lagt bladguld på enkelte elementer for at fremhæve dem og skabe liv i billedet.

Kunstværket fortæller legenden om livets træ og skal ses i samspil med alterhavens hjertetræ og dåbskilde.

Skitse-klippet som ligger til grund for kunstværket hænger midt for på selve tårnet.

Tekst af Lise Juhl Nielsen.

Kirkens alterhave

Hjertetræet

Hjertetræet står lige bag korset, der hænger over alteret. Bladenes smukke hjerteform skal minde os om det vigtigste i hele kristendommen. Den kærlighed som Gud omfatter os med. Kærligheden strømmer til os som en gave og minder os om, at Gud elsker os, som vi bør elske hinanden, ja vores kærlighed skal nå helt til vores fjender. (Johannesevangeliet kap. 15 og Matthäusevangeliet kap. 5).

Figentræet

Figentræet står til højre for alteret. Det skal minde os om, at Adam og Eva kun var kort tid i paradiset. Mennesket har ikke ændret sig. Fra de første mennesker og til i dag går der en lige linje. Den frie vilje vi blev skabt med, bruger vi ikke altid til det gode. Så syndefaldet blev en realitet. Adam og Eva gemte deres nøgenhed bag figentræets sammensyede blade, og Gud så deres synd (1. mosebog. Kap. 3).

Vindrueranker

Vindrueranken vokser op ad muren, der omkranser atriumgården. Druerne kan blive til vin. Vinen som Jesus den sidste nat gav sine disciple med ordene; "Drik alle heraf, dette bæger er den nye pagt ved mit blod, som udgydes for jer til syndernes forladelse" (indstiftelsesordene ved nadveren).

Vandbassinet

Vandbassinet ligger lige udenfor kirkens døbefont som Dyrup Kirkes egen Jordanflod. For at huske os på, at dåben gælder derude, hvor livet leves, i vores daglige liv. Dåbens løfter gælder til evig tid. I dåben kan vi hente styrke, glæde og trøst og med den bliver vi en del af det kristne fællesskab. (Dåbsritualet).

Cedertræet

Cedertræet står til venstre for alteret og er som en hilsen fra gammel tid. Kong Salomons tempel var bygget af sten og cedertræ. Så cedertræet viser sammenhængen mellem Det gamle Testamente og Det nye Testamente. (1. Kongebog kap. 7).

Benvedtræet

Benvedtræet, der i folkemunde kaldes livs- og dødstræet, står foran døren ind til kapellet. Når man ser på træet, så tror man ved første øjekast, at det er ved at visne med dets gule blade, men træet lever. Træet viser hen til opstandelsen, hvor vi lever, om end vi dør. (Matthäusevangeliet kap.28).

Vi er forskellige, men fælles om kirken

Dyrup Kirkes menighedsråd består af 8 valgte medlemmer samt kirkens to præster, som er fødte medlemmer. Det nuværende menighedsråd tiltrådte i 2024.

De valgte medlemmer har forskellig baggrund og forskellige kompetencer. Vi er yngre og ældre, kvinder og mænd, nogle har siddet i menighedsrådet i flere perioder, og nogle er først kommet med ved sidste menighedsrådsvalg. Men én ting har vi til fælles. Vi vil gerne gøre en indsats for, at Dyrup Kirke bliver ved med at være en vedkommende og levende kirke for alle. Et sted man har lyst til at komme, enten for at sidde i ro for sig selv i kirkerummet eller deltage i fællesskabet ved gudstjenester eller en af de mange andre aktiviteter i kirken.

Et meget vigtigt element i en levende kirke er personalet. Vores kirke-kulturmedarbejder, kirketjener og organist er sammen med præsterne et fundament for alt det, der sker i kirken, så som menighedsråd skal vi sikre, at kirken er en attraktiv arbejdsplads. Ligeledes skal vi sikre de fysiske rammer ved at sørge for den løbende vedligeholdelse af kirken både udvendig og indvendig. Og så har vi selvfølgelig ansvaret for den daglige drift, og at kirken ledes og drives økonomisk forsvarligt.

I menighedsrådet har vi fokus på, at Dyrup Kirke skal være en åben og nærværende del af hverdagen for sognets beboere, både yngre og ældre og dem midt imellem. Vi vil med et aktivt kirkeliv gerne styrke fællesskab og sammenhold og gøre kirken til et samlingspunkt.

Menighedsrådet ønsker Dyrup Kirke tillykke med de 40 år.

Spørgsmål til præsterne

John Pretzmark Ramskov

Hvad tænkte du første gang du så Dyrup Kirke udefra?

Jeg havde, inden jeg så Dyrup Kirke første gang, fået at vide at "Jamen Dyrup kirke – den ligner da en brandstation eller Falck" Så min første forventning var at kirken ville se meget "funktionel" ud (den havde dengang et helt andet tegltag).

Hvad tænkte du første gang du så Dyrup Kirke indefra?

Men da jeg kom ind og så kirken indefra, ændredes mit syn. Jeg har siden ungdommen været interesseret i arkitektur, og den tiltale, som kirkens indre havde, var god. Jeg kunne lide arkitektens meget nøgterne stil og ideen om at lade bygningsmasse og mursten tale deres eget sprog – uden en masse dekoration. På daværende tidspunkt kendte jeg ikke noget til baggrunden for haven, der udgør alterpartiet – men da jeg fik den viden, kom jeg kun til at holde ekstra meget af kirkerummet. Enkelthed er i virkeligheden et meget stærkt udtryksmiddel og det lader evangeliet/Ordet få ekstra meget plads i gudstjenester og kirkelige handlinger.

Hvad er det bedste ved at være præst i Dyrup sogn?

Det bedste ved min funktion som præst er i virkeligheden at rummet åbner for prædikenen – vi tilbydes et øjeblik af ro – måske udtrykt på en anden måde: en koncentration på vores væren midt i tidens mange orkaners øje, hvor der som bekendt ikke blæser en vind. Et øjeblik af stilhed hvori man måske kan finde et dryp af evighed.

Hvis du kunne invitere Jesus på middag, hvad ville du servere, og hvad ville du glæde dig mest til?

Jeg tænker umiddelbart, at han ville nok være glad for at blive inviteret på ganske almindelig aftensmad – der skal ikke være noget ekstraordinært kulinarisk til for et godt møde. Jeg ville gerne høre hans budskab fra egen mund, da vi jo om søndagen kun har evangelisternes forståelse fra Det Nye Testamente – og måske fik de ikke alt med fra erindringen, når de sad og skrev.

Jakob Marcher Mikkelsen

Hvad tænkte du første gang du så Dyrup Kirke udefra?

Jeg tænkte at det var noget af det mere specielle jeg havde set. Men jeg var derfor også ret nysgerrig på hvad der gemte sig derinde. Jeg havde nok svært ved at forstille mig det.

Hvad tænkte du første gang du så Dyrup Kirke indefra?

Jeg husker hvordan kirkerummet var så anderledes end alt det jeg havde set før. Rummet var så kompakt og tæt, at jeg levende kunne forstille mig at der var en anden nærhed end i traditionelle kirker når man holdt tjenester. Kirken var kvadratisk, praktisk og god. Og så var den smart med, en væg der kunne køre ned, så salene blev kirkerum. En alterhave, der gjorde både naturen og bibelhistorien nærværende i rummet.

Hvad er det bedste ved at være præst i Dyrup sogn?

For det første en dejlig menighed. Der er nogle gode frivillige og et godt menighedsråd som gør en stor indsats for kirken og for det liv som kendetegner den. Men det er også ret unikt at medarbejdere og præster er så tætte i dagligdagen. At vi sidder i samme bygning, gør at samarbejdet glider bedre og er mere naturligt. Derfor fortæller jeg mig selv, at det også kan mærkes når vi holder Gudstjeneste i kirken at vi godt kan lide at gøre det sammen. At vi er et hold.

Hvis du kunne invitere Jesus på middag, hvad ville du servere, og hvad ville du glæde dig mest til?

Hvis jeg selv skulle lave maden, så ville det nok blive en toast! Derfor ville jeg formodentligt bestille take-away. Jeg ville på skafferfronten nok være lidt som Martha, der virkelig gør sig så umage for ham og sørger for at der ikke mangler noget. Snacks, øl og vin ville jeg nok have sørget for rigelige mængder. Jeg kan ikke komme i tanker om noget, jeg ville spørge ham om direkte. Men jeg kunne nok godt tænke mig at bede et fadervor med ham, sige tak for alt hvad han har gjort for mig og alle mennesker.

I er de levende sten i Dyrup Kirke

I 2018 fik Dyrup kirke en grafisk profil. Grafikerens besøg af kirken lod sig blandt andet inspirere af kirkens loft. Han gik hjem og lavede det blå kors. Korset er sammensat af elementer, der til sammen danner en enhed, et fællesskab. Sådan er det også med kirkens menighed.

Dyrup Kirke er en levende kirke, hvor man kan samles om aktiviteter, der giver mening og fællesskab. Ud over gudstjenester og kirkelige handlinger er det sogneaftener med koncerter eller foredrag, børne- og voksenkor, Fredags-

åbent, mandeklub, læsekrede, strikkeklub, Café Kreativ, kunstudstillinger, højskoledag, nytårskur, babysalmesang og minikonfirmander.

Vi vil så gerne, at menigheden bruger kirken og føler sig velkommen i kirken. Ved døren står et skilt, der fortæller, at kirken er åben, og du behøver ikke deltage i aktiviteter for at komme i kirken. Du kan f.eks. læse Kristeligt Dagblad, sidde et øjeblik i kirkesalens ro eller tale med en medarbejder. Uden dig ingen kirke.

